

PORTEN A LA RUÏNA ELS FARMACÈUTICS MENTRE SUBVENCIONEN «LA GRAN FOLLADA»

«O a la Conselleria d'Economia no tenen un cap de comptabilitat que periodifiqui pagaments (...) o els fa mandra anar a Madrid a reclamar»

EL PAÍS I
LA SEVA GENT

Josep López de Lerma

ADVOCAT I EXVICEPRESIDENT DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

fiscal en cap, el ministre de Justícia i la secretaria general del PP. Amb exaltats com aquests, políticament uns ningú, no anem enlloc; però bé, el president **Artur Mas** fa poesia sobre el seu viatge a la desconeguda Itàcia mentre els sensors socials li diuen que el vaixell no resistirà les envestides de la mar de tants xoriços que porta a coberta.

Quan va començar tot allò de l'«euro per recepta», que el Tribunal Constitucional a la nevera té, els farmacèutics varen invertir-se d'agents executius de l'Agència Tributària Catalana, varen haver d'adequar el seu servei informàtic i com que estan a primera línia, varen veure's obligats a suportar tota mena d'improperis com si ells fossin l'Administració que hagué imposat aquesta nova recaptat tributària. Es varen comportar com el que son: Uns excel·lents professionals.

A la meua farmacèutica, tot el dia tanca-da al despatx per fer front a la seva doble funció de farmacèutica i de recaptadora de tributs de la Generalitat, a més de pensar perquè tot anés amb suavitat sense que el perjudicat fos el pacient, li vaig aconsellar que presentés una reclamació patrimonial contra el govern de Catalunya fonamentada en fets objectius: Ella s'havia matriculat a la Universitat i havia obtingut el títol de llicenciada en Farmàcia, la qual cosa comporta l'exercici d'una professió i l'adscripció obligada a determinat Col·legi Professional; però que ara, llavors, per decret l'havien recon-vertit en una simple introductora de dades informàtiques i una vulgar recaptadora de tributs, per a l'exercici de les quals coses no era precis disposar de titulació universitària, motius suficients per reclamar de l'Administració el retorn de matrícules, de despeses, de temps invertit i dels interessos corresponents. Dono per fet que res no va fer,

però ara, a la meua farmacèutica l'han reconvertit, també, en microbanc que avança diners a la totpoderosa Generalitat de Catalunya, «un bonus merda» en l'argot internacional de les finances, atès que el seu grau de fiabilitat és inexistent; menys que zero. Això sí, seguint aigües avall a la conquesta d'Itàcia mentre cada dia són més els pirates que es fan amb la nau o ja s'hi troben, segons que llegim. Aquest dimecres varem saber que el govern de Moisès Mas deu als farmacèutics més de 303 milions d'euros, que alguns han malvenut el seu establiment, que d'altres han estat objecte d'euros i que la resta un dia qualsevol baixen les persones i ho engeguen tot a dida. No passa res. Tot sigui per la Pàtria que el causant és Madrid. Els imbecils sempre han cregut que més imbecils eren els altres. Així és «governa» Catalunya. D'imbecils per a imbecils.

Però, per si això no fos suficient, en **Josep Miró i Ardévol**, antic conseller del president **Jordi Pujol**, m'alerta sobre «La gran follada per adolescents» que des del web oficial de la Generalitat es ve anunciant alhora que convocant. «No hi ha diners, però el govern patrocina una gran follada», diu en Miró, i, efectivament, així és, només obrir la web *Adolescents.Cat/Naciódigital.cat* en la qual, després d'oferir-te un test per saber si «ets

un bon català», -ep!, que amb això no s'hi juga- t'ofereixen participar en l'esmentada convocatòria al costat d'un «ritual per oblidar definitivament el teu ex», una pseudoinformació relativa a «com va perdre la virginitat **Miley Cyrus**» o com pots guanyar una pasta «venent el teu cos» o saber què prenen els **One Direction** abans de pujar a l'escenari. L'oferta no acaba aquí: **Rihanna**, en calces i botes altes per damunt dels genolls, «ho torna a ensenyar tot!», diuen, i apleguen consells per si «la teva mare és molt plasta» i alguns altres adreçats a noia que «li mola» una altra noia, o com anar a la primera fira de nines inflamables que se celebra ara a Brasil, «aliments que no has de menjar abans de liar-te amb algú» i com «lligar al gimnàs». No crec que sigui un «carca», la veritat, però em pregunto què hi fan els demòcrats en un govern com aquest que finança una web com aquesta en comptes d'afavorir els valors del cristianisme, ben mancats per cert a la nostra societat, i alhora subscrit els milers de correus electrònics enviats al president de Catalunya que li diuen «vergonya hauríem de sentir per actuar així amb tantes necessitats com hi ha!».

El nostre desgovern, ja ho veuen, té prioritats: Enfonsar en la misèria els farmacèutics i donar un «cum laude» a una web finançada per la hisenda autonòmica que convida a participar en una gran follada general i que et donen consells, gratuïts, eil, sobre com lligar en el gimnàs mentre t'ensenya el bonic cul de la tal Rihanna. No m'estanya que amb aquest bestiar damunt la coberta del vaixell que cap a Itàcia va i que damunt el port s'hi quedà, la nostra credibilitat com a país baixi més que un termòmetre posat al cim de l'Himàlaia. N'hi ha per presentar la dimissió com a ciutadà.

«Això que fan amb els farmacèutics no té nom i espero i desitjo que, una vegada acabada l'etapa de la rondinada, el Col·legi porti el Govern als tribunals»

«El nostre desgovern té prioritats: Enfonsar en la misèria els farmacèutics i donar un "cum laude" a una web (...) que convida a participar en una gran follada»

Això que fan amb els farmacèutics no té nom i espero i desitjo que, una vegada acabada l'etapa de la rondinada, el Col·legi porti el govern de la Generalitat als tribunals de justícia. No n'hi ha per menys. Si el conseller **Boi Ruiz** diu per TV8 que el problema no és el finançament, sinó que es tracta d'un problema de liquiditat, aleshores la qüestió és una altra: O a la Conselleria d'Economia i Finances i «diversos» no tenen un cap de comptabilitat que periodifiqui els pagaments en funció dels ingressos, costum que es té en l'àmbit privat, o que, endemés, els fa mandra anar a Madrid a reclamar que canviïn l'aixeta dels pagaments a les comunitats autònomes.

Ja entenc que això que el conseller **Qui-co Homs** posi a parir «Madrid» cada dia i a cada hora, amb raó o sense, fa que l'altra banda li respongui amb un tancament d'aixetes que no pas de caixes, que això es troba registrat a favor de la follia catalana. Però algú li hauria de dir a aquest senyor que tant parla que les complicitats no es guanyen des de les desqualificacions i des dels insults, com tampoc des de les mentides com ara dir que el cessament del fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya es va prendre a la seu del PP amb el concurs del